

Ժ .

Յաշխարհս ես ի ժուռ եկի, անուշ քան գտերն ի՞նչ ուտելու.
 Շաքար ու նապաթ կ'ասես, մօտ ի սէրըն դառն ու թըթու:
 Ով սիրու տեր չէ եղեր, թող ուտէ ու զհամըն առնու .
 Եկեր է դարիպ մ'առեր հողթաւալ թաւալ կու տանի:

Ժ Ա .

Ես սերն ուտելու գիտ'ի, հանգնելու կամ վայելելու,
 Քո սերն անապակ գինի, ամենին չիտուիիր խըմելու :

Ժ Բ .

Ա՛յ իմ կարմըրուկ խընձոր, ի՞նչ մահալ ունիս քաղելու.
 Ա՛յ ի մ կարմըրուկ սուրաթ, զի՞նչ հեվար ունիս պագնելու.
 – Յընցեղ եմ ի քո դիմաց զինչ Կարկառն ի դեմ Կատենու.
 Եփրատ գետն ի մեր միջին, ճար չունիմ ի քեզ դեմ գալու:
 – Գընա՛, սուտզըրոյց ես դու, երբ այդ ի՞նչ պատճառ դնելու.
 Երեկ եմ անցեր զԵփորատ,

Ժ Գ .

Գիշերս ես ի դուրս ելայ, գաւն ի ձեռս կ'երթայի գինու.
 Իմ եարն ի դեմըս դիպաւ, զիս ի յիւր տունըն կու տանի:

Ժ Դ .

Քո սերն իմ սըրտիս միջին կու այրի գետ հում ճըրագու.
 Արտասուս յերեսս ի վար կու թափի զինչ գետ ու առու:

Ժ Ե .

Ա՛յ ի մ հաւատիկ Աստուած, չըձըգես ի ձեռըն սիրու.
 Թէ ձեռն ի սիրու ձըգես, մի՛ ձըգեր ի խալիսի լեզու.
 Թէ խալիսի լեզուն ձըգես, զիմ մահու օրըն մօտեցու.
 Գլուխըս դընեմ ու մեռնիմ, որ չըգայ երեսս ամօթու:

Ժ Զ .

Իմ եա՛ր, քեզ վատ չեմ ուզեր, դուն ինձի Է՞ր ես խըռովեր.
 Չայդ սուտ խըռովըդ իսկի մարդ ի սըրիէն չի հաներ:
 Արեւն ի մօրէն ելեր, վերայ քո զէ՛ն եմ կամեցեր.
 Քո սերն ի ծըծում նըման՝ հաւասար յոսկերս է ցըրուեր:
 Չըղեղն ոսկրէն ո՞վ եղան, չոր ոսկորն ի հողն է փըտտեր,